

FOLKETINGETS OMBUDSMAND

Gammel Torv 22. 1457 København K
Telefon 33 13 25 12. Telefax 33 13 07 17
Personlig henvendelse 10-15

Folketingets Retsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Dato: **18 APR, 2005**

J.nr.: 2004-0424-628
Sagsbehandler: PK
(Bedes anført ved henvendelser)
Akt. nr.: 22

+ opfølgingsrapporter

Vedrørende inspektion af Kontraktpensionen Fyn

Hermed sender jeg et eksemplar af opfølgingsrapport af dags dato vedrørende inspektion den 24. marts 2004 af Kontraktpensionen Fyn.

Med henblik på muligheden for at mangfoldiggøre opfølgingsrapporten vedlægger jeg desuden en uhæftet kopi af rapporten.

Med venlig hilsen

Jens Møller
direktør

Opfølgning

18 APR. 2005

Gammeltorv den
Journalnr. 2004-0424-628 PK

Folketingets Ombudsmands

Inspektion

af

Kontraktensionen Fyn

den 24. marts 2004

Folketingets Ombudsmand - Gammeltorv 22 - 1457 København K

Den 20. august 2004 afgav jeg rapport om inspektionen den 24. marts 2004 af Kontrakt pensionen Fyn. Jeg bad i rapporten om nærmere oplysninger mv. fra kontrakt pensionen og fra Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Jeg har efterfølgende modtaget kontrakt pensionens redegørelse (rapport) af 4. oktober 2004 med bilag og en udtalelse af 3. januar 2005 fra Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Jeg skal herefter udtale følgende:

Ad pkt. 3.1. Bygninger, gangarealer mv.

Kontrakt pensionen oplyste under inspektionen at pensionen havde ansøgt Direktoratet for Kriminalforsorgen om en særbevilling der helt eller delvist kunne dække udgifterne til udskiftning af taget på kontrakt pensionens nordlænge og midterlænge (administrationsdelen). Pensionen oplyste endvidere at pensionen håbede og forventede at arbejdet ville kunne blive udført i 2004. Jeg bad om oplysning om status vedrørende renoveringsarbejdet.

Kontrakt pensionen har oplyst at direktoratet efter inspektionen har bevilliget 236.000 kr. til hjælp til renovering af pensionens tag, og at arbejdet – der endvidere er dækket økonomisk af en besparelse på ca. 100.000 kr. fra 2003 og af driftsmidler fra 2004 – er påbegyndt og forventes færdiggjort ultimo november 2004.

Direktoratet har med en bemærkning om at bevillingen rettelig var 253.000 kr., henholdt sig hertil. Direktoratet har endvidere oplyst at projektet med taget nu er færdigt.

Jeg tager det oplyste til efterretning.

Ad pkt. 3.5.4. Motionsrum

Der var ikke hængt instruktioner op vedrørende brugen af de forskellige redskaber/maskiner i motionsrummet, og jeg bad pensionen om nærmere oplysninger om på hvilken måde beboerne instrueres i brugen heraf.

Pensionen har oplyst at instruktionen i brugen af maskinerne i motionsrummet foretages af de to funktionærer som har ansvaret for rummet, og som i øvrigt har specielle forudsætninger for at instruere i brugen af maskinerne.

Direktoratet har oplyst at pensionen supplerende har oplyst over for direktoratet at personalet er opmærksom på at der ikke findes plancher på væggen i motionsrummet, og at personalet derfor er særligt omhyggelig med at samtlige beboere modtager instruktion fra personalet i hvordan maskiner og redskaber anvendes korrekt.

Direktoratet har henholdt sig til disse supplerende oplysninger, men har dog samtidig oplyst at direktoratet vil anmode pensionen om at tilsikre at der – tillige – opsættes skriftlig vejledning i brugen af redskaberne.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Jeg går ud fra at direktoratet har henstillet til pensionen som anført, og at pensionen efterfølgende har hængt den skriftlige vejledning i brugen af maskiner og redskaber op i motionsrummet, og jeg foretager mig herefter ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Ad pkt. 5. Medarbejdere

Pensionen oplyste at pensionen har forsøgt at få tidligere stofmisbrugere ansat i pensionen i døgtjeneste hvilket Direktoratet for Kriminalforsorgen dog med henvisning til de(n) pågældendes straffeattest(er) hidtil havde modsat sig. Jeg bad Direktoratet for Kriminalforsorgen om nærmere oplysninger om dette spørgsmål.

Direktoratet har henvist til direktoratets retningslinjer for ansættelse i kriminalforsorgen af tidligere straffede personer, jf. skrivelse af 7. februar 2001 til kriminalforsorgens tjenestesteder.

I et notat som der i skrivelsen er henvist til, og som direktoratet ligeledes har vedlagt som bilag til udtalelsen til mig, indgår en omtale af Finansministeriets cirkulære af 14. januar 1963 om samme emne. Cirkulærets hovedpunkter er gengivet i notatet der er optaget i kriminalforsorgens regelsamling. I notatet er der endvidere henvist til en rekommandation af 10. september 1997 fra Europarådet (princip 7) hvori det understreges at "en god personlighed til varetagelsen af kriminalforsorgsarbejde ikke nødvendigvis betyder, at en ansat skal have en fuldstændig ulastelig fortid [citatet er fra notatet og ikke fra rekommandationen; min bemærkning]." Det fremgår af notatet at kriminalforsorgens arbejdsgruppe vedrørende et personalepolitisk principprogram vil drøfte rekommandationen nærmere, og at arbejdsgruppen i den forbindelse påregner at tage kriminalforsorgens praksis vedrørende ansættelse af tidligere straffede i kriminalforsorgens tjeneste op til fornyet overvejelse.

Direktoratet har endvidere (bl.a.) anført:

"Det fremgår blandt andet af retningslinierne, at der som altovervejende hovedregel ikke ansættes personer, der har afsonet en frihedsstraf, uanset lovovertrædelsens art og omfang og uanset tidspunktet for overtrædelsen. Begrundelsen herfor er, at en ansat, der tidligere har afsonet en frihedsstraf, anses for at udgøre en sikkerhedsrisiko for Kriminalforsorgen.

Der vil dog i alle tilfælde være tale om en konkret vurdering af den enkelte ansøger og den stilling, vedkommende søger ansættelse i."

Jeg har noteret mig det som direktoratet har anført – herunder at det efter den nuværende praksis ikke er udelukket for et tjenestested som Kontraktpensionen Fyn at ansætte tidligere (straffede) stofmisbrugere.

Jeg foretager mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål. Jeg beder dog direktoratet oplyse mig om resultatet af den nævnte arbejdsgruppes arbejde og om følgerne heraf for kriminalforsorgens praksis for ansættelse af tidligere straffede personer, når resultatet foreligger.

Ad pkt. 5.1. Afvikling/aflønning af døgtjeneste

Jeg anførte bl.a. følgende i rapporten:

”Forud for inspektionen rettede personalets fællestillidsmand den 12. og 18. marts 2004 skriftlig henvendelse til mig om

1) hvorvidt det er i overensstemmelse med lovgivningens hviletidsregler at personalet i døgtjeneste skal deltage i personalemøder på op til seks timer efter en døgnvagt, og

2) hvorvidt det er lovmedholdeligt ikke at tælle døgnpersonalets ”rådhedstjeneste” fra kl. 23.00 til næste morgen kl. 07.00 med i timenormen.

Den pågældende fællestillidsmand var på grund af ferie ikke til stede i pensionen på inspektionsdagen. Under den samtale som indledte inspektionen, henviste det tilstedeværende døgnpersonale tillige til EU-regler.

Jeg gjorde under inspektionen opmærksom på at ombudsmanden ikke kan beskæftige sig med fagforeningsmæssige spørgsmål.

Før jeg tager stilling til om jeg har grundlag for at foretage mig noget vedrørende de nævnte spørgsmål, beder jeg Direktoratet for Kriminalforsorgen om en udtalelse.”

Direktoratet har oplyst følgende:

”Pensionen har oplyst, at personalet på Kontraktpensionen møder på døgtjeneste kl. 08:30 og indtil kl. 23:00. Herefter overgår personalet til

sovevagt indtil kl. 07:00. Arbejdet genoptages næste døgn kl. 07:00 og indtil kl. 09:00.

Ca. hver 14. dag afholdes et fælles personalemøde. Personalemødet påbegyndes kl. 09:00 og varer sædvanligvis indtil kl. 15:00. På disse møder gennemgås hver enkelt beboers situation og behandlingsforløb. Det er en forudsætning for pensionens drift som behandlingsinstitution, at medarbejderne er til stede ved disse møder.

Hvis en medarbejder efter en døgnvagt imidlertid oplyser at være for træt til at deltage i personalemøde, vil medarbejderen blive sendt hjem.

Pensionen har oplyst, at personalet selv tilrettelægger deres arbejdstid og på den måde kan tilrettelægge tjenesten således, at de kun i begrænset omfang deltager i møder i forlængelse af en døgnvagt.

Medarbejdere, der vælger at deltage i møder i forlængelse af en døgn tjeneste, vil blive noteret for merarbejde i overensstemmelse med principperne i aftale mellem Finansministeriet og centralorganisationerne om arbejdstidsregler for statens tjenestemænd.

Direktoratet kan oplyse, at Kriminalforsorgens pensioner oprindeligt var en del af Dansk Forsorgsselskab. I 1973 blev Dansk Forsorgsselskab integreret i Kriminalforsorgen og Kriminalforsorgen overtog i den forbindelse al personale og administration af pensionerne.

Fra gammel tid har pensionerne haft deres egen praksis vedrørende tilrettelæggelse af tjenesten. Denne praksis overtog Kriminalforsorgen i 1973.

Pensionernes praksis på området betyder blandt andet, at personalet er til stede på pensionerne også om natten. Dette tilrettelægges med en såkaldt betalt sovevagt. Det tjenstgørende personale overnatter således på pensionen og får et beløb pr. time de overnatter på pensionen. Sovevagten tæller efter fast praksis ikke med i tjenestetiden. Formodningen i forbindelse med sovevagt er således, at der soves og ikke arbejdes."

Direktoratet har i fortsættelse af ovenstående oplysninger anført følgende som sin opfattelse:

"Som følge heraf har Kriminalforsorgen ikke anset, at denne – i princippet honorerede fritidsperiode – har kunnet give nogen konflikt i forhold til reglerne om hvileperioder og fridøgn.

Direktoratet har i øvrigt orienteret Personalestyrelsen om sin ovennævnte opfattelse.

Det kan endelig oplyses, at Finansministeriet og Statstjenestemændenes Centralorganisation II flere gange har drøftet ordningen i forbindelse med overenskomstforhandlinger, men endnu ikke er nået til enighed om en eventuel ændring af aftalen.”

Jeg forstår på baggrund af det som direktoratet har anført, hvilket jeg endvidere har noteret mig, at Personalestyrelsen ikke har haft bemærkninger til direktoratets opfattelse hvorefter ”sovevagten” i relation til reglerne om hvileperioder og fridøgn skal sidestilles med fritid (og ikke med arbejde). Jeg går ud fra at Personalestyrelsen i den forbindelse også har inddraget de EU-retlige spørgsmål som medarbejderne i kontrakt pensionen under inspektionen henviste til, men som direktoratet ikke er kommet ind på i sin udtalelse til mig.

Jeg har desuden noteret mig at spørgsmålet er indgået i overenskomstforhandlingerne i flere omgange, og jeg foretager mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Ad pkt. 6. Det behandlingsmæssige tilbud – herunder trekantsamtaler

Jeg bad om at modtage et eksemplar af pensionens ”standardkontrakt” og kopier af de sidste tre kontrakter som er indgået forud for varslingen af inspektionen (den 17. februar 2004).

Pensionen har vedlagt kopi af tre kontrakter således som jeg bad om (kontrakterne er indgået henholdsvis den 19. januar, 26. januar og 11. februar 2004). Alle tre kontrakter indeholder samme vilkår der – som jeg umiddelbart forstår det – er kontrakt pensionens ”standardvilkår”.

Det fremgik af den dagældende husorden/beboer-information at ”[d]er laves et referat efter hvert møde, som du er velkommen til at se.” Jeg anførte at dette kan forstås således at den enkelte beboer ikke har mulighed for at få en kopi af referatet. Jeg bad pensionen om at oplyse hvordan denne passus skal forstås, og jeg bad pensionen om en udtalelse om hjemmelen herfor hvis det anførte i pensionens husorden/beboer-information skulle forstås således at beboeren ikke kunne få en kopi af referatet.

Pensionen har oplyst at den pågældende beboer har mulighed for at få en kopi af referaterne, og at husordenen/beboerinformationen vil blive ændret således at dette fremgår mere klart. Pensionen har vedlagt et eksemplar af "Husorden/beboerinformation" som er revideret den 1. oktober 2004. Pensionen har endvidere oplyst at enkelte beboere ved deres løsladelse har fået kopier af samtlige referater fra trekantsamtalerne.

Direktoratet har henholdt sig til pensionens oplysninger.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad pkt. 9. Husorden

Jeg henstillede til kontraktpensionen at overveje at udskille oplysningerne i pensionens husorden/beboerinformation om optagelsesproceduren til et selvstændigt punkt. Jeg bad pensionen om at underrette mig om resultatet af min henstilling.

Kontraktpensionen har taget det som jeg har anført om oplysningernes nuværende (uhensigtsmæssige) placering, til efterretning, og pensionen har oplyst at husordenen/beboerinformationen vil blive ændret på dette punkt.

Direktoratet har henholdt sig hertil.

Ændringen er foretaget i den pr. 1. oktober 2004 reviderede husorden/beboerinformation hvilket jeg tager til efterretning.

Ad pkt. 10. Besøg

Jeg henstillede til pensionen at sørge for at der bringes overensstemmelse i oplysningerne om besøg i det skriftlige materiale om pensionen. Jeg bad pensionen om underretning om hvad min henstilling gav anledning til.

Pensionen har oplyst at besøgstiden på hverdage er fra kl. 19.00 til kl. 22.30, og at dette vil blive rettet i informationsmaterialet om pensionen dateret den 24. marts 2004.

Direktoratet har med en bemærkning om at direktoratet har konstateret at der nu er overensstemmelse i oplysningerne om besøg i det skriftlige materiale om pensionen, henholdt sig til pensionens oplysninger.

Jeg har sammen med det øvrige materiale modtaget et eksemplar af pensionens informationsmateriale (dateret den 1. oktober 2004).

Jeg har som direktoratet konstateret overensstemmelsen og tager det oplyste til efterretning.

Ad pkt. 11. Lægebetjening, opbevaring af medicin m.v.

Jeg anførte følgende:

”Pensionens beboere kan benytte sig af lægehuset i Kværndrup. Beboerne kan imidlertid også ifølge husordenen konsultere egen læge. Tilsvarende gælder tandlæge.

Ikke alle beboere i kontrakt-pensionen kommer fra Midtfyn, og jeg går derfor ud fra at ovenstående skal forstås med det forbehold at konsultation af egen læge/tandlæge er praktisk muligt.

Jeg går ud fra at pensionen – og direktoratet – er opmærksom herpå når husordenen næste gang skal revideres og godkendes.”

Hverken pensionen eller direktoratet har kommenteret ovenstående. Det fremgår imidlertid at pensionens husorden/beboerinformation (som revideret den 1. oktober 2004) er ændret i forhold til det som var gældende på tidspunktet for inspektionen, derved at beboernes eventuelle brug af egen læge/tandlæge – nu (udtrykkeligt) – er betinget af at beboeren selv dækker transportomkostningerne i den henseende.

Jeg foretager mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om beboernes eventuelle brug af egen læge/tandlæge.

Jeg gik ud fra at medicinskabet er aflåst, men bad for en ordens skyld pensionen om oplysning herom.

Pensionen har bekræftet min antagelse, og direktoratet har henholdt sig hertil.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad pkt. 13. Forplejning og opholdsbetaling

Ifølge husordenen forudsatte en eventuel nedsættelse af opholdsbetalingen at den pågældende beboer betalte for egen bolig under opholdet. Jeg konstaterede at opholdsbetalingen efter direktoratets bekendtgørelse herom også kan nedsættes i andre tilfælde end det som er nævnt i pensionens husorden. Jeg gik på den baggrund ud fra at bestemmelsen i husordenen ikke skulle forstås således at det var en forudsætning for nedsættelse af opholdsbetalingen at der var tale om dobbelt husførelse, men at en nedsættelse også kunne komme på tale i andre tilfælde. Jeg bad for en ordens skyld pensionen om at oplyse om dette var rigtig forstået.

Pensionen har bekræftet min opfattelse af hvordan pensionens husorden/beboerinformation skal forstås og har oplyst at teksten er blevet ændret på dette punkt.

Direktoratet har henholdt sig til pensionens oplysninger.

Det fremgår af den nugældende husorden/beboerinformation at pensionen efter en konkret vurdering kan nedsætte opholdsbetalingen hvis beboeren "f.eks. betaler for egen bolig under opholdet eller har ekstraordinære store udgifter".

Jeg tager det oplyste til efterretning.

Jeg konstaterede at der også vedrørende kostbetaling var uoverensstemmelse mellem pensionens husorden/beboerinformation og det øvrige skriftlige materiale som jeg havde modtaget om pensionen. Jeg bad pensionen om at oplyse det korrekte beløb, og jeg henstillede til pensionen at der også på dette punkt blev bragt overensstemmelse i oplysningerne i det forskellige skriftlige materiale om pensionen.

Pensionen har oplyst at det korrekte beløb som beboerne skal betale for kost, (p.t.) er 50 kr. pr. døgn. Pensionen har endvidere bekræftet at der har været uoverensstemmelse i det skriftlige materiale (også) på dette punkt, men at dette nu er ændret.

Direktoratet har henholdt sig hertil.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad pkt. 14. Talsmandsordning

Mine medarbejdere og jeg havde ikke noteret os at kontrakt-pensionen under inspektionen oplyste at have fastsat regler i henhold til talsmandsbekendtgørelsens § 8. Da pensionens husorden/beboerinformation ingen oplysninger indeholdt herom, bad jeg kontrakt-pensionen om nærmere oplysninger om dette spørgsmål. Jeg henviste samtidig til min korrespondance på dette punkt med Direktoratet for Kriminalforsorgen i forbindelse med opfølgningen af inspektionen af Pensionen Lysholmgård.

Kontrakt-pensionen har udførligt redegjort for at en talsmandsordning i "fængselsmæssig forstand" ville gøre at utrolig mange informationer ville gå tabt. Pensionen har herved bl.a. henvist til sin ordning med mandagsmøder hvor alle beboere har mødepligt. Pensionen har givet udtryk for at pensionerne generelt burde friholdes for talsmandsordningen.

Direktoratet har til det som pensionen har anført, henvist til at deltagelse i møder i institutionen – konkret de nævnte mandagsmøder – ikke kan træde i stedet for møder med talsmænd (hvis de indsatte/beboerne ønsker at vælge sådanne), og at dette også gælder selv om der er mødepligt.

Direktoratet har mere overordnet henvist til at det afgørende efter talsmandsbekendtgørelsen § 1, stk. 1, og skrivelsen til talsmandsbekendtgørelsen er at *muligheden* for en egentlig talsmandsordning består.

Direktoratet har herefter tilkendegivet følgende:

”Uanset at pensionen ikke aktuelt har en talsmandsordning, er det direktoratets opfattelse, at pensionen skal fastsætte regler efter § 8 om indførelse af en talsmandsordning, hvis beboerne skulle ønske en sådan indført. Direktoratet vil derfor anmode pensionen om at fastsætte regler efter bekendtgørelsens § 8.”

Jeg har noteret mig det som pensionen og direktoratet har anført. Jeg tager det som direktoratet i citatet ovenfor har tilkendegivet, til efterretning.

Jeg går ud fra at direktoratet på nuværende tidspunkt har henstillet til pensionen at fastsætte de nævnte regler – og at direktoratet vil følge op herpå – og jeg beder direktoratet om at underrette mig om resultatet heraf.

Ad pkt. 15. Aviser

Jeg bad pensionen om at oplyse hvorledes pensionen forholder sig til straffuldbyrdeslovens bestemmelser om avishold mv. – herunder § 58, stk. 3, om udenlandske indsattes mulighed for adgang til aviser, tidsskrifter, bøger mv. på deres eget sprog.

Pensionen har oplyst at pensionen indtil videre (siden starten i 2001) ikke har haft udenlandske beboere der ikke taler og læser dansk. Pensionen har endvidere oplyst at pensionen – hvis det mod forventning skulle ske i fremtiden – vil indkøbe en daglig

avis til den pågældende og har som alternativ/supplement hertil henvist til beboernes adgang til Internettet.

Pensionen har hvad danske aviser angår, telefonisk oplyst over for direktoratet at pensionen abonnerer på Fyns Stiftstidende, og at pensionen herudover vil tegne abonnement på en landsdækkende avis.

Direktoratet har henholdt sig til pensionens oplysninger.

Jeg tager det som pensionen har oplyst om danske aviser, til efterretning.

I forbindelse med opfølgningen af min inspektion af Pensionen Lysholmgård anførte Direktoratet for Kriminalforsorgen bl.a. følgende i relation til udenlandske beboere:

”Det fremgår af § 58, stk. 3, i straffuldbyrdelsesloven, at udenlandske indsatte så vidt muligt bør have adgang til aviser, tidsskrifter, bøger mv. på deres eget sprog. Det fremgår endvidere af forarbejderne til bestemmelsen, at udtrykket ’så vidt muligt’ betyder, at der ikke alene er praktiske men også økonomiske grænser for institutionens pligt til at gennemføre denne ret.

Direktoratet mener, at pensionen i tilstrækkelig grad lever op til straffuldbyrdelseslovens regler, da pensionens udenlandske beboere har mulighed for – via Internettet – at holde sig orienteret på deres eget sprog.”

Jeg erklærede mig i den følgende opfølgingsrapport (af 8. december 2003) enig med direktoratet.

Beboerne i Kontraktpensionen Fyn har efter det oplyste gratis adgang til Internettet via tre computere i pensionens computerrum (pkt. 3.5.2. i inspektionsrapporten).

Jeg foretager mig under henvisning til ovenstående ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Ad pkt. 16. Udgang

Jeg gik ud fra at det forhold at kontrakt pensionens husorden for så vidt angår beboernes hjemkomsttidspunkt, ikke var udfærdiget i overensstemmelse med det som blev aftalt under et møde den 28. og 29. februar 2000 med pensionsforstanderne, skyldtes kontrakt pensionens særlige forhold (behandlingsformålet).

Jeg bad kontrakt pensionen om en udtalelse herom. Jeg bad endvidere Direktoratet for Kriminalforsorgen, som havde godkendt eller skulle godkende husordenen, om en udtalelse.

Pensionen har oplyst at hjemkomsttidspunktet for de beboere der har været på weekendudgang, er kl. 22.00. Det er en fejl at dette ikke fremgik af husordenen hvilket ville blive rettet. Pensionen har endvidere bekræftet min antagelse om at det forhold at hjemkomsttidspunktet ikke er kl. 23.00 – som aftalt på det nævnte møde med pensionsforstanderne – skyldes kontrakt pensionens særlige (behandlingsmæssige) forhold. Pensionen har herved henvist til den tid det tager at aflægge urinprøve fra stort set alle beboerne ved hjemkomsten. Pensionen har samtidig henvist til den ovenfor under pkt. 5.1. nævnte regel om betalt sovevagt for det tjenstgørende personale (fra kl. 23.00 til kl. 07.00 den følgende dags morgen). Hjemkomsttidspunktet om onsdagen ("onsdagsfri") er ligeledes – og af samme grund – kl. 22.00.

Direktoratet har henholdt sig til det som kontrakt pensionen har anført om behandlingsformålet og har oplyst at direktoratet ikke har yderligere bemærkninger til det fremrykkede hjemkomsttidspunkt.

Hjemkomsttidspunktet – kl. 22.00 – fremgår nu af den reviderede husorden/beboerinformation (under "udgang").

Jeg tager til efterretning at der på dette punkt gælder noget andet i Kontrakt pensionen Fyn end i kriminalforsorgens øvrige pensioner. Jeg har endvidere noteret mig begrundelsen herfor.

Ad pkt. 19. Pensionens samarbejde med andre myndigheder

Jeg anførte bl.a. følgende:

”Samarbejdet med primærkommunerne kan ind imellem være præget af misforståelser og vanskeligheder. Det er for nogle kommuner svært at indse at pensionens klienter og deres familier kan have/har det samme behov som alle andre familier. Der er efter det oplyste tit problemer med beboernes sager om kontanthjælp og etableringsydelse. Disse problemer betyder for nogle beboere at de starter deres ophold i pensionen med en dårlig økonomi og derfor må låne penge af pensionen.

Efter det oplyste er det mange kommuners opfattelse at beboernes ved deres udstationering til pensionen skal tilmeldes folkeregistret i Ryslinge Kommune hvor pensionen ligger. Pensionen bruger megen tid på at diskutere dette spørgsmål og de spørgsmål som affødes heraf, med kommunernes sagsbehandlere. Efter pensionens opfattelse er der ikke tilstrækkeligt kendskab i kommunerne til reglerne om samarbejde mellem kriminalforsorgen og de sociale myndigheder.

Jeg beder om direktoratets bemærkninger til det som pensionen har oplyst og anført.”

Direktoratet har oplyst at direktoratet er opmærksom på de problemer som kontrakt-pensionen har peget på over for ombudsmanden, og at direktoratet i samarbejde med pensionen vil søge at afdække problemets omfang.

Jeg foretager mig ikke noget på nuværende tidspunkt vedrørende dette spørgsmål. Jeg beder direktoratet om at orientere mig om hvad der videre sker desangående.

Jeg bad om direktoratets bemærkninger til pensionens udsagn under inspektionen om at det undertiden er et problem for pensionen at beboernes sager behandles af mange forskellige sagsbehandlere i Direktoratet for Kriminalforsorgen. Pensionen sigtede hermed til at der er meget stor forskel i henseende til rutine og hurtighed mellem direktoratets sagsbehandlere.

Direktoratet har anført følgende:

”Direktoratet kan oplyse, at sager vedrørende udstationering i mere end 3 måneder, hvor det er direktoratet, som har kompetencen til at træffe afgørelse, bliver behandlet på daglige møder med deltagelse af en specialkonsulent og 6 fuldmægtige, der alle er juridisk uddannede. Specialkonsulentens opgave på disse møder er navnlig at sikre en ensartet behandling af sagerne, men møderne har også en oplærende funktion over for fuldmægtigene.

Direktoratet finder på denne baggrund, at der sker en korrekt, ensartet og hurtig behandling af udstationeringssagerne i direktoratet.

For så vidt angår sager om anbringelse i henhold til straffuldbyrdslovens § 78, kan direktoratet oplyse, at sagsbehandlingen af disse sager varetages for så vidt angår unge under 18 år af en fast fuldmægtig, der gennem en længere periode har haft dette område som sit primære sagsområde. For så vidt angår sager vedrørende personer over 18 år, behandles disse af en socialrådgiveruddannet kriminalforsorgsleder, der har mange års erfaring i netop disse sagstyper. For begge medarbejdere gælder, at de behandler sagerne forlods og direktoratet finder derfor heller ikke, at den rejste kritik er berettiget for så vidt angår sager om anbringelse i henhold til straffuldbyrdslovens § 78.”

Jeg har noteret mig det som direktoratet har oplyst.

Jeg forstår på baggrund af direktoratets oplysninger at pensionens kritik først og fremmest er rettet mod direktoratets behandling af udstationeringssagerne.

Det fremgår indirekte af direktoratets svar at der løbende sker udskiftning blandt de seks fuldmægtige som i samarbejde med specialkonsulenten behandler udstationeringssagerne. Jeg sigter hermed til direktoratets oplysning om at de daglige møder (også) har en oplærende funktion. Heraf følger naturligtvis at fuldmægtigene i henseende til rutine (og dermed også hurtighed) er forskellige. Direktoratet er i sit svar ikke kommet nærmere ind på hvorledes dette konkret forholder sig på nuværende tidspunkt, men under henvisning til at direktoratet (nu) er opmærksom på det spørgsmål som pensionen har rejst, foretager jeg mig ikke mere i den anledning.

Ad pkt. 20.2. Retsgrundlaget

Jeg orienterede kontrakt pensionen om at jeg i forbindelse med inspektionen den 12. marts 2003 af Pensionen Lysholmgård havde taget til efterretning at direktoratet havde besluttet at 1993-cirkulæret (Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgens cirkulære af 4. juni 1993 om anvendelse af kriminalforsorgens pensioner) skulle revideres hvilket ville ske i forbindelse med direktoratets allerede iværksatte gennemgang af kriminalforsorgens cirkulæresamling – en revision som på daværende tidspunkt forventedes afsluttet ved udgangen af 2003. Jeg har (fortsat) ikke modtaget underretning fra direktoratet om at revisionen er afsluttet. Jeg har endvidere konstateret – og noteret mig – at 1993-cirkulæret fortsat er gældende.

Jeg orienterede kontrakt pensionen om at jeg i forbindelse med opfølgningen på inspektionen den 19. august 2002 af Pensionen på Fanø havde rejst spørgsmål over for Direktoratet for Kriminalforsorgen om anvendelsen af advarsler som disciplinærstraf efter straffuldbyrdelseslovens kapitel 11 i kriminalforsorgens pensioner – og spørgsmålet om proceduren for tildeling af advarsler i kriminalforsorgens pensioner/anvendelsen af disciplinærstrafbekendtgørelsens særlige processuelle regler herom. Som det vil være kontrakt pensionen bekendt, er dette spørgsmål i mellemtiden blevet afsluttet. Jeg sigter hermed til Direktoratet for Kriminalforsorgens brev af 27. december 2004 stilet til kriminalforsorgens pensioner. Brevet har overskriften ”Vedrørende anvendelse af advarsler i kriminalforsorgens pensioner”. Direktoratet har i brevet – under henvisning til min udtalelse i forbindelse med opfølgningen på den ovenfor nævnte anden inspektionssag – anført at pensionerne i fremtiden bør være opmærksom på at kun advarsler der er behandlet i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger om sagsoplysning, normalt vil kunne indgå i en (senere) sag om bortvisning.

Ad pkt. 20.3. Advarsel – notatpligt mv.

I en af de udlånte sager blev den pågældende beboer under en trekantsamtale ”gjort bekendt med, at han ikke kan aflevere en uren urinprøve, og dette vil medføre, at (...)”

ikke kan være på Kontrakten længere". Til stede under samtalen var alene beboeren og kontrakt pensionens supervisor.

Under henvisning til at der ikke var tilførsler i den pågældendes personjournal om ovenstående, som jeg på baggrund af ordvalget umiddelbart anså som en advarsel, bad jeg pensionen om en udtalelse om sagen.

Pensionen har oplyst at der ikke er tale om at beboeren blev tildelt en advarsel idet kontrakt pensionen ikke opererer med mundtlige eller skriftlige advarsler, men at pensionen i stedet for har indført "behandlingsmæssige trekantsamtaler mellem beboer, supervisor og kontaktperson, hvis en beboer har haft en positiv urinprøve". Pensionen har endvidere oplyst at samtalen ikke har til udgangspunkt at straffe beboeren, men "behandlingsmæssigt at forsøge at klarlægge årsag og handlingsforløb – dette for at kunne lære beboeren redskaber til i fremtiden at undgå 'at falde i!'."

Om den konkrete sag har pensionen oplyst at der blot var tale om en indskærpelse af beboerens vilkår for ophold i kontrakt pensionen; at der skal aflægges rene urinprøver. Beboeren gøres i den nævnte trekantsamtale opmærksom på at det er hans eget ansvar at have styr på sig selv hvis han går i byen under en udgang.

Direktoratet har henholdt sig hertil.

Jeg bemærker til det som pensionen har anført, at en advarsel netop består i at indskærpe forhold hvis manglende overholdelse i gentagelsestilfælde kan/vil føre til f.eks. en straf – eller som i det konkrete tilfælde en bortvisning. Som allerede anført ledte også ordvalget mig til at antage at der forelå en advarsel. Jeg har imidlertid noteret mig det som pensionen har anført om den konkrete sag, og lægger dette til grund for min vurdering.

Til det der er oplyst på det generelle plan – hvorefter pensionen ikke "opererer med mundtlige eller skriftlige advarsler" – henviser jeg til indholdet af den (standard)kontrakt som indgås mellem pensionen og enhver beboer, jf. pkt. 6. ovenfor.

I kontrakten erklærer beboeren sig indforstået med følgende:

"1. At brud på kontrakten altid vil medføre konsekvenser som f.eks. mundtlig advarsel, skriftlig advarsel eller bortvisning ..."

Hvis det (generelt) forholder sig som anført af pensionen i udtalelsen til mig, bør pensionen revidere indholdet af (standard)kontrakten. Jeg beder om pensionens – og direktoratets – bemærkninger til det som jeg har anført.

Ad pkt. 20.4.1. Notatpligt og partshøring mv.

Jeg anførte bl.a. følgende:

"I en af de tre andre sager (der vedrører udstationerede beboere) fremgår det af personjournalen under datoen 7. juni 2003 med overskriften 'Disciplinære forhold, Tænkepause' at den pågældende beboer 'stiller sig helt uforstående overfor det positive urinprøveresultat'. Notatet der er tilføjet personjournalen af et statsfængsel, vedrører tilbageførsel af den pågældende beboer til statsfængslet på baggrund af en telefonsamtale med en medarbejder fra kontrakt-pensionen.

Kontrakt-pensionens notat af samme dato med overskriften 'Disciplinære forhold, disciplinær afgørelse' om den positive urinprøve og følgerne heraf for beboerens fortsatte ophold på pensionen er sålydende (fødselsdato 3. februar):

'Der er i dag modtaget svar på urinprøve lagt d. 29-05-03. Prøven viser udslag for morfin, derfor er (...) blevet sendt til (statsfængsel) på en tænkepause. Han vil blive sat på (...afdelingen) efter aftale med (...).'

Efter statsfængslets notat af 7. juni 2003 at dømme har den pågældende beboer haft lejlighed til at udtale sig om bortvisningen forud – går jeg ud fra – for denne.

Jeg beder dog pensionen om oplysninger om de nærmere omstændigheder i forbindelse med denne bortvisning.

Jeg går ud fra at pensionen har udarbejdet et (særskilt) notat om bortvisningen, jf. 1993-cirkulærets § 6, stk. 5. Hvis dette er tilfældet, beder jeg om at modtage en kopi af notatet – og tilsvarende i de to andre sager hvor dette notat ikke er udlånt til mig.

Jeg beder uanset om et sådant notat er udarbejdet, pensionen og Direktoratet for Kriminalforsorgen om udtalelser om i hvilket omfang pensionen har overholdt sin notatpligt.”

Kontraktpensionen har oplyst at den medarbejder som behandlede sagen – før hun kontaktede forstanderen for at diskutere sagen med ham – havde forelagt resultatet af den urinprøve som beboeren havde afgivet (positiv for morfin), for den pågældende. Beboeren fastholdt hårdnakket at han ikke havde indtaget noget. Pensionen har her ved henvist til et dagbogsnotat af 7. juni 2003 som er vedlagt svaret til mig.

Pensionen har endvidere (bl.a.) oplyst følgende:

”Baggrunden for beslutningen om at tilbageføre den indsatte til Statsfængslet i Ringe på en ’tænkepause’ er begrundet i, at man rent behandlingsmæssigt ikke kan arbejde med beboere, der nægter indtagelse af narkotika.

Ethvert grundlag på kontraktpensionen for at kunne hjælpe en beboer beror på samarbejde og erkendelse af egne problemstillinger. Den indsatte har således forud for overførslen/tænkepausen til Statsfængslet i Ringe, haft mulighed for at udtale sig omkring det, men har i den forbindelse ikke villet indrømme den positive urinprøve. Da der er tale om en tænkepause og en midlertidig tilbageførsel til moderanstalten, er der i den forbindelse fra Kontraktpensionen Fyns side ikke udfærdiget et særskilt notat.”

Direktoratet har anført følgende:

”Direktoratet kan oplyse, at afgørelse om bortvisning og tilbageførsel til moderfængslet træffes i tæt samarbejde mellem pensionen og fængslet. Notatet i personjournalen om, at den pågældende er blevet partshørt, er udarbejdet af fængslet, men på baggrund af en telefonsamtale med en medarbejder fra kontraktpensionen. Dette notat kan give anledning til

tvivl om, hvornår den pågældende er blevet partshørt. Det fremgår imidlertid af pensionens dagbogsnotat af 7. juni 2003, som vedlægges, at den pågældende er blevet partshørt af pensionen, forud for bortvisningen og tilbageførslen. Den pågældende beboer har således haft lejlighed til at udtale sig forinden bortvisningen og tilbageførslen.

For så vidt angår det som pensionen har oplyst om, at der ikke er udfærdiget et særskilt notat om bortvisningen, skal direktoratet oplyse, at direktoratet finder, at pensionen har overholdt bestemmelsen i 1993 cirkulærets § 6, stk. 5, idet pensionen i personjournalen har gjort notat om bortvisningen med angivelse af en begrundelse for afgørelsen. Direktoratet finder således ikke, at der er krav om, at der skal være tale om et særskilt notat.

Det er endvidere direktoratets opfattelse, at pensionen har overholdt sin notatpligt. Direktoratet lægger herved vægt på, at pensionen har gjort notat om, at beboeren er blevet partshørt forud for bortvisningen/tilbageførslen, samt at pensionen har gjort notat om bortvisningen med angivelse af en begrundelse for afgørelsen.”

Jeg har noteret mig at pensionen efter direktoratets opfattelse har overholdt sin notatpligt, og jeg foretager mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Det nævnte dagbogsnotat af 7. juni 2003 lyder således:

”Dagen startede med en positiv urinprøve på (...). Positiv for morfin. Vi ringede til Kim og blev enige om at sende ham på en tænkepause i Ringe. (...) brød grædende sammen og fattede ikke en lyd af det. Han holdt hårdnakket på at han ikke havde indtaget noget. Han var dybt ulykkelig, da han skulle have været til kobberbryllup ved hans chef i aften. (...) ringede til kontraktafdelingen i Ringe og de lovede at tage ham, så han var fri for at komme ind i huset, på en almindelig afd....”

*Hvad angår spørgsmålet om partshøring, bemærker jeg at det – sådan som begivenhederne er noteret i dagbogsnotatet, jf. citatet herfra ovenfor – synes mest nærliggende at lægge til grund at beboeren blev partshørt i tidsrummet mellem de nævnte to telefonsamtaler, altså forud for afgørelsen om den midlertidige tilbageførsel (tænkepause), men **efter** at forstanderen mundtligt (i telefonen) havde truffet beslutning om (midlertidigt) at bortvise den pågældende.*

Jeg beder på den baggrund pensionen og direktoratet om supplerende udtalelser herom.

Ad pkt. 20.4.2. Hjemmel og begrundelse

Jeg anførte bl.a. følgende:

"I to tilfælde – den ovenfor nævnte sag der er en "udstationeringssag" (fødselsdato 3. februar), og den ligeledes tidligere nævnte sag om anbringelse efter straffuldbyrdelseslovens § 78 (fødselsdato 11. januar) – blev beboeren midlertidigt tilbageført/overført til moderinstitutionen med henblik på en "tænkepause" af henholdsvis 7 dage – viste det sig – og 14 dages varighed.

I den sidstnævnte sag er der i personjournalen under datoen 22. maj 2003 for så vidt angår den midlertidige overførsel til moderinstitutionen henvist til § 9, stk. 5, i Direktoratet for Kriminalforsorgens bekendtgørelse om anbringelse af dømte i institution mv. uden for fængsel eller arresthus (§ 78-bekendtgørelsen), hvorefter moderinstitutionen ved vilkårsovertrædelse kan træffe afgørelse om akut eller midlertidig tilbageførsel eller overførsel. Tilførslen til personjournalen er foretaget af vedkommende statsfængsel.

Jeg beder pensionen og/eller direktoratet om en udtalelse om med hvilken hjemmel der i den førstnævnte sag blev truffet afgørelse om en midlertidig tilbageførsel ('tænkepause')."

Pensionen har herved henvist til princippet om "mindst mulig indgriben" forstået som – sådan opfatter jeg det – det mindre i det mere.

Direktoratet har henholdt sig til det som pensionen har anført, med en tilføjelse om at der således alene var tale om en midlertidig – og ikke permanent – tilbageførsel til moderinstitutionen.

Direktoratet har supplerende henvist til følgende:

"Direktoratet kan supplerende oplyse, at afgørelsen er truffet med hjemmel i straffuldbyrdelseslovens § 49, nr. 1, hvoraf det fremgår, at en tilla-

delse til udgang kan tilbagekaldes eller vilkårene for tilladelsen ændres, såfremt den indsatte udebliver fra udgang eller i øvrigt ikke overholder de vilkår, der er fastsat for udgangstilladelsen i medfør af § 48.”

Jeg har noteret mig det som pensionen og direktoratet har anført.

At jeg bad pensionen og direktoratet om at udtale sig om hjemmelen for – den midlertidige – tilbageførsel til moderanstalten, skyldes det forhold at § 78-bekendtgørelsen (i modsætning til 1993-cirkulæret) indeholder en bestemmelse om midlertidig tilbageførsel/overførsel ved vilkårsovertrædelse.

Jeg går ud fra at Direktoratet for Kriminalforsorgen i forbindelse med den bebudede revision af 1993-cirkulæret vil overveje om der i de nye regler bør være en tilsvarende bestemmelse som i § 78-bekendtgørelsen. Jeg foretager mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Ad pkt. 20.4.3. Klagevejledning

Jeg gik ud fra at det skyldtes en forglemmelse at en beboer ikke samtidig med at han blev bortvist fra pensionen, blev vejledt om at han havde mulighed for at klage over bortvisningen til Direktoratet for Kriminalforsorgen. Jeg henviste herved til at pensionen i notatet i personjournalen om bortvisningen anmodede det modtagende statsfængsel om at vejlede den pågældende om at han kunne klage over bortvisningen til Direktoratet for Kriminalforsorgen. Jeg oplyste endvidere at jeg ikke foretog mig videre vedrørende dette spørgsmål ”udover at pege på fejlen”.

Pensionen har hertil oplyst følgende:

”Der er i det aktuelle tilfælde ikke sket fejl i klagevejledningen. Den beboer, der blev bortvist, blev først mundtligt vejledt i, at han kunne klage over afgørelsen til Direktoratet for Kriminalforsorgen. Beboeren blev afhentet af 2 fængselsfunktionærer fra Statsfængslet ved Horserød, og det skriftlige notat var på det tidspunkt ikke færdigskrevet. Det blev det sene-

re og sendt til Horserød, hvor jeg anmodede om, at det blev udleveret til den indsatte.”

Jeg forstår at beboeren havde ønsket en kopi af notatet, men at dette ikke var muligt fordi den pågældende forlod pensionen inden notatet var skrevet færdigt.

Jeg lægger på baggrund af det nu oplyste til grund at den pågældende blev klagevejledt samtidig med at han blev gjort bekendt med afgørelsen om at bortvise ham. Hertil bemærker jeg blot at det ville have været naturligt at skrive dette i notatet ved siden af de øvrige faktuelle oplysninger (i stedet for at bede statsfængslet om at vejlede den indsatte om hans klagemuligheder).

Jeg trækker på baggrund af det nu oplyste min kritik på dette punkt tilbage.

Ad pkt. 20.6. Andet

En af de bortviste og tilbageførte beboere blev efter knap tre måneders fortsat afsoning i moderinstitutionen den 5. januar 2004 på ny udstationeret til kontraktpensionen. Til Direktoratet for Kriminalforsorgens tilladelse om fornyet udstationering var knyttet de samme vilkår som gælder for udgang fra et åbent fængsel.

Under henvisning til udgangsmisbrug i den første weekend i februar måned 2004 traf kontraktpensionen den 11. februar 2004 afgørelse om at inddrage al anden udgang end udgang til arbejde.

Da det af personjournalen fremgik at den pågældende beboer efterfølgende havde udgang (weekendorlov) den 20.-22. februar, 27.-29. februar og 5.-7. marts 2004, bad jeg kontraktpensionen om en udtalelse om pensionens håndhævelse af afgørelsen af 11. februar 2004.

Pensionen har oplyst at der mangler et journalnotat hvoraf det fremgår at den tilbagekaldte udgang igen blev bevilget. Pensionen har endvidere oplyst at sagen er blevet

behandlet som om beboeren var på pensionsvilkår. Pensionen har i tilknytning hertil oplyst at den efter tidspunktet for inspektionsrapporten har været særlig opmærksom på vilkårene for disse beboere (§ 78-anbragte). Pensionen har beklaget fejlene.

Direktoratet har henholdt sig til det som pensionen har oplyst og herunder har beklaget.

Jeg har noteret mig det oplyste – og beklagelsen – og foretager mig ikke mere på dette punkt.

Jeg anførte endvidere følgende:

”Om beboerens arbejde under opholdet i pensionen efter den 5. januar 2004 fremgår det af personjournalen at han fra den 11. februar 2004 arbejdede i Ringe og – fra den 5. april 2004 – hos et firma i Svendborg.

Af personjournalen fremgår endvidere følgende (under datoen 11. marts 2004 og overskriften ’Afgørelse’ (tilførslen er foretaget af moderinstitutionen):

’Direktoratet ved fuldmægtig (...) har meddelt at indsatte ikke umiddelbart kan få tilladelse til at overgå til pensionsvilkår, men efter en samtale om sagen har direktoratet telefonisk meddelt indsatte tilladelse til frigang til jobbet. Direktoratet vil ligeledes gendrøfte spørgsmålet om pensionsvilkår.’

Jeg beder under henvisning hertil kontrakt pensionen om en udtalelse om på hvilket retligt grundlag beboeren inden dette tidspunkt har haft arbejde i Ringe.

Jeg beder endvidere om direktoratets bemærkninger til denne sag.”

Pensionen har herom henvist til ”tilladelsen til udstationering” af 6. januar 2004 fra Statsfængslet i Horsens hvoraf det fremgår at formålet med udstationeringen er arbejde, udslusning og narkofrihed. Pensionen har vedlagt en kopi af tilladelsen. Det fremgår af tilladelsen at udstationeringen skete på ”fængselsvilkår”.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst at Statsfængslet i Horsens den 18. december 2003 sendte en indstilling om udstationering til Kontraktpensionen Fyn for den pågældende, at direktoratet den 30. december 2003 tillod at den pågældende fra den 5. januar 2004 kunne udstationeres, at udstationeringen indtil den 5. april 2004 skulle ske på samme vilkår som gælder for udgang fra et åbent fængsel (fængselsvilkår) og at statsfængslet den 3. marts 2004 indstillede til direktoratet at indsatte kunne overgå til pensionsvilkår fordi han havde fået arbejde. Direktoratet har endvidere oplyst at direktoratet fandt det åbenbart at formålet med udstationering var misbrugsbehandling, jf. pensionens særlige karakter hvorfor direktoratet ikke nærmere præciserede hvad formålet med udstationeringen var.

Direktoratet har endvidere oplyst følgende:

”Den 23. marts 2004 bekræftede direktoratet at have meddelt fængslet, at den pågældende kunne få tilladelse til frigang til beskæftigelse. Direktoratet meddelte fængslet, at direktoratet fandt det uheldigt, at den pågældende påbegyndte frigang til arbejde, inden der fra direktoratets side, var taget stilling hertil. Der var således ikke retligt grundlag for tilladelsen til frigang inden den 11. marts 2004, hvilket beklages.”

Pensionen har, som ovenfor nævnt, beklaget at den pågældende beboer af pensionen blev behandlet som de øvrige beboere uden hensynstagen til det særlige vilkår (fængselsvilkår) som var fastsat af direktoratet, og som også fremgik af den skriftlige udstationeringstilladelse af 6. januar 2004 fra Statsfængslet i Horsens.

Jeg forstår at dette bl.a. havde baggrund i det brede formål med udstationeringen som statsfængslet havde angivet på tilladelsen til udstationering for den pågældende (arbejde, udslusning og narkofrihed), men som ikke havde dækning i det formål der lå til grund for direktoratets meddelelse den 30. december 2003 til statsfængslet om tilladelsen til udstationering.

Jeg har noteret mig direktoratets redegørelse for sagens forløb, herunder direktoratets beklagelse af at der ikke før den 11. marts 2004 var et retligt grundlag for den

pågældendes tilladelse til frigang. Statsfængslet i Horsens har ikke været inddraget i behandlingen af nærværende sag, og jeg foretager mig – også af denne grund – ikke mere på dette punkt.

Ad pkt. 21. Samlet vurdering

Jeg bad direktoratet om nærmere oplysninger om et evalueringsprojekt som pensionen havde nævnt over for mig under inspektionen, og om direktoratets bemærkninger til det som pensionen havde anført (om behovet for en egentlig recidivundersøgelse).

Direktoratet har oplyst at evalueringen forestås af Center for Rusmiddelforskning (CFR) som del af en samlet evaluering af kontraktfængselsafdelingerne på statsfængslerne ved Sdr. Omme og i Nyborg og Ringe, den stoffri afdeling i Statsfængslet i Horsens samt Kontraktpensionen Fyn.

Direktoratet har endvidere oplyst at CFR ifølge projektbeskrivelsen vil gennemføre både en proces- og en effektundersøgelse, og at recidiv vil indgå som et af parametrene i effektundersøgelsen.

Direktoratet har endelig oplyst at evalueringsrapporten forventes at ville foreligge i januar/februar måned 2006.

Jeg har noteret mig det oplyste.

22. Opfølgning

Jeg beder om at pensionens oplysninger mv. vedrørende pkt. 20.3. og 20.4.1. tilbagesendes gennem Direktoratet for Kriminalforsorgen hvis bemærkninger mv. jeg tillige har udbedt mig.

Jeg har under pkt. 5, 14 og 19 bedt direktoratet om at underrette mig om forskellige forhold.

23. Underretning

Denne rapport sendes til Kontrakt pensionen Fyn, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Folketingets Retsudvalg og pensionens beboere.

Jens Møller
direktør